

Byť svetlom

Ježiš si kladie voči nám podmienku

Život nám prináša rôzne situácie. Raz sme veselí, vyobliekaní, lebo sme na svadbe, raz sme v montérkach so sekerou v ruke a pripravujeme si drevo na zimu... Pri rôznych životných udalostiach používam rôzne prostriedky. Sekeru, ktorá je na rúbanie dreva, nemôžeme použiť na umývanie okien. Okná by boli „čisté,“ ale v zime by sme určite tlkli hlavou o stenu.

Ježiš nám dnes predstavuje niečo podobné. Svieca, ktorá je na svietenie patrí na svietnik a nie na to, aby sa dala pod posteľ či pod gauč. Tak nám totiž hovorí dnešné evanjelium: „**Vari je lampa na to, aby ju postavili pod mericu alebo pod posteľ? A nie na to, aby ju postavili na svietnik?**“ (Mk 4,24) Ak dáme lampu pod mericu zhasne, ak ju dáme pod posteľ, tak ju zapálime a je z toho viac škody ako úžitku.

Právom sa môžeme spytovať: Existuje taký človek, ktorý by toto urobil, žeby dal sviecu pod gauč? Odpoveď znie: sviečka pod gaučom je každý kresťan, ktorý vie, že má robiť dobro, ale on si vyberá zlo. Vie, že má žiť podľa evanjelia, ale evanjelium preň je jeho ľubovôľa, robí, čo chce. „**Nedal pozor na to, čo počúval**“ (Porov. Mk 4,24), „zapáli sa náukou kniežaťa tohto sveta“ – diabla a ten nám veru nepraje dobro, tak ako Ježiš. Ježiš nám hovorí: „**Dávajte pozor na to, čo počúvate**“ (Mk 4,24), t. j. vyberte si moju nauku, tým budete sviecou, ktorá je na svietniku, budete svietiť iným a aj sami budete mať svetlo. Úlohou kresťanov je svet posväcovať (svieca na svietniku) nie znesväcovať (svieca pod gaučom).

Je našou úlohou, aby ľudia videli náš dobrý príklad, a tým sa sami od nás zapálili. Ak si ľudia z nás zoberú príklad a budú žiť podľa evanjelia, to sa nám bude počítať za odmenu, veď je napísané: „**Tí, čo mnohých ľudí priviedli k Bohu, budú ako hviezdy na nebi**“ (Dan 12,3), ale ak ľudí pohoršíme „**nezapočíta s a nám ani jeden dobrý skutok**“ (Porov. Ez 18,24) čiže „**vezme sa nám aj to, čo sme mali**“ (Mt 25,29).

Až ma striasa, aké je dnes evanjelium krátke, ale aké je vážne. Možno si povieme, že je to veľká zodpovednosť, ktorú nám dal Boh. Áno, je to veľmi veľká úloha a zodpovednosť, ale nedal nám iba úlohu, ale dal nám aj príklad, že sa to dá. Tým príkladom je sám Ježiš Kristus. Ale aj ľudia, ktorí žili tu a žili

podľa Ježiša. Títo tiež boli všelijakí, ale používali správne prostriedky na to, aby vládali žiť podľa Krista. Tieto prostriedky sú: sv. omša, denné sv. prijímanie, častá sv. spoveď, čítanie Sv. písma, rozjímanie úcta Panny Márie, anjelov a svätých... .

Tých prostriedkov je ich veľmi veľa. Každý z nich, v sebe obsahuje jeden základný prvok, a tým je láska k Bohu. Túto lásku by sme mohli prirovnať k dopravným značkám. Ak tieto dodržíme tak určite prídeme do cieľa. Podobne táto láska, k Bohu nám napovie, čo máme robiť, či máme ísť na sv. omšu, čítať Sväté písmo, pomáhať rodičom, uvoľniť miesto v autobuse, ako prví sa ozvať ku druhému človekovi... .

Z toho vyplýva, ak budem žiť podľa Boha, budeme sviecou, ktorá je na svietniku. Tým budeme plniť svoju najzákladnejšiu úlohu, „*byť svetlom sveta a soľou zeme*“ (Mt 5,13-16), presne ako nám to Ježiš odkázal.

Amen.